

Arrest

nr. 160 825 van 27 januari 2016
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 24 september 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 augustus 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier

Gelet op de beschikking van 25 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 februari 2015 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van familielid van een burger van de unie.

1.2. Op 20 augustus 2015 werd een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 24.02.2015 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:3

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie
Betrokkene is veroordeeld voor volgende feiten: Betrokkene is veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen voor 'doodslag en poging tot misdaad tot 8 maanden gevangenisstraf met uitstel van 3 jaar uitgezonderd de voorhechtenis.*

Uit de aard, de ernst en de recentheid in de tijd van de feiten blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene (nog steeds) een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Vandaar dat overeenkomstig art. 43 van de wet van 15.12.1980 het verblijfsrecht aan betrokkene kan geweigerd worden. Deze maatregel is wel degelijk evenredig met het familiaal belang, op basis van hetwelke betrokkene het verblijfsrecht wenst te bekomen. Betrokkenes dochter is geboren in 2012. Desondanks heeft betrokkene zich ertoe laten verleiden de wetten en regels in België niet te respecteren. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover het minderjarige kind, zoals van een goede huisvader zou mogen verwacht worden. Hij had moeten weten dat dergelijk gedrag niet ten goede zou komen aan het verwerven van regulier verblijfsrecht. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven.

Gezien deze overwegingen wordt het familiale en persoonlijke belang van betrokkene ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer X dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren.

Er werd bij deze beslissing wel degelijk rekening gehouden met art. 8 EVRM, het staat het gezin immers vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat moeder en kind in België verblijven en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Dit hoeft niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 43 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet van artikel 8 van het EVRM juncto artikel 13 van het EVRM van de formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel. Hij voert in essentie aan dat hij nooit werd veroordeeld voor “doodslag en poging tot misdaad” zodat de bestreden beslissing uitgaat van incorrecte feitelijke vaststellingen. In het tweede onderdeel verwijst verzoeker naar de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie van de Europese Unie (arrest C-482/01 en C-493 van 29 april 2004, Georgios Orfanopoulos en Rafaele Olivero) waarin maatregelen van openbare orde niet automatisch kunnen worden uitgesproken naar aanleiding van een strafrechtelijke veroordeling, zonder rekening te houden met het persoonlijk gedrag van de betrokkene of met het gevaar van degene die zich aan het strafbare feit schuldig heeft gemaakt, voor de openbare orde oplevert. In het derde onderdeel voert verzoeker met betrekking tot artikel 8 van het EVRM in het bijzonder aan dat geen rekening werd gehouden met het feit dat zijn dochter naar school gaat in België.

2.2. Verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij stelt dat hij niet werd veroordeeld wegens "doodslag en poging tot misdaad", maar enkel voor opzettelijke slagen en verwondingen. De beslissing is klaarblijkelijk geënt op de detentiefiche van verzoeker in het administratief dossier, die inderdaad melding maakt van “30.03 – doodslag ## Art; 392-393 SWB ##” en “00.01-poging tot misdaad ## Art.51-

52_80 SWB##". Verdere lezing van het dossier leert evenwel dat verzoeker op 16 maart 2014 door de correctionele rechtbank te Antwerpen werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van acht maanden en een geldboete van honderd euro wegens het opzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen "hebbende een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad; het misdrijf gepleegd zijnde tegen zijn echtgenote of de persoon met wie hij samenleeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft". Hierover ondervraagd ter terechtzitting, bevestigen beide partijen dat het om dezelfde feiten gaat.

Van enige doodslag is hier aldus geen sprake. Evenmin kan de omschrijving "poging tot misdaad" beschouwd worden als een zorgvuldige en precieze omschrijving waarbij de ernst van de feiten en het gevaar voor de openbare orde concreet werden beoordeeld. Verzoeker wordt dan ook bijgetreden waar hij aanvoert dat de bestreden beslissing uitgaat van onjuiste feitenvinding.

De verwerende partij is bij het nemen van haar beslissing kennelijk uitgegaan van een onjuiste en onzorgvuldige feitenvinding. Het eerste onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de bestreden beslissing uitgaat van onzorgvuldige vaststellingen, zijn ook de proportionaliteitsafwegingen op grond van dezelfde vaststellingen, in het licht van artikel 43 van de vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM, zoals aangevoerd in het tweede en derde onderdeel van het middel, hierdoor aangetast.

Het middel is in al zijn onderdelen gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 augustus 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT